MIJN VADER, MIJN VADER, WAGEN ISRAËLS EN ZIJNE RUITEREN!

Predikatie over 2 Kon. 2 : 12, uitgesproken bij het overlijden van den Weleerw. Heer Ds. H. Kievit

door

Ds. R. KOK

Predikant der Geref. Gemeente te Gouda

(Op verzoek uitgegeven)

DERDE DRUK

1928

A. GROOTENDORST Jr., Uitgever, WOERDEN

MIJN VADER, MIJN VADER!
WAGEN ISRAELS EN ZIJNE RUITEREN.

Psalm 16 : 6
Lezen 2 Kon. 2 : 1-12
Psalm 73 : 12
Psalm 68 : 2 en 10
Psalm 17 : 8

G. T. Door 't overlijden van Gods kinderen, wordt 't getal „Zangers aan de Glazen Zee" vermeerderd. Daar zullen de verlosten eeuwig zingen van Gods goedertierenheden.

Hier op aarde hebben zij 't beleden gasten en vreemdelingen te zijn. Hier zijn de oprechten niet thuis. De Heere kon niet volmaakt gediend en verheerlijkt worden.

Er is geen grooter voorrecht te bedenken, dan met Gods kinderen in te mogen gaan in de eeuwige heerlijkheid. Altijd de volle gemeenschap Gods te genieten en volmaakt Zijn Naam te mogen verheerlijken, is de wensch van 't nieuwe leven. Zalig zijn dan ook de dooden, die in den Heere sterven. 't Is tot blijdschap van den Heere als Zijn kind thuis komt en ook is 't tot blijdschap van de Engelen en de verloste scharen. Met gejuich en bazuingeschal, worden zij thuis gehaald.

Waarover in den hemel gejuicht wordt, wordt hier op aarde geweend. Of 't zou een kind des Heeren moeten zijn, dat vanwege den last der jaren zichzelven tot een last was. 't Getal dergenen die den Heere in waarheid vreezen is toch al zoo klein. De gedachte, een strijder, een bidder, een lastdrager minder, stemt als vanzelf tot droefheid; al is 't ook een droefheid met onderwerping aan den Heere.

Wat is 't erg voor een gezin en familie als de Heere zijn kind thuis haalt. Door 't wegnemen van een pilaar, komt 't huis, wel eens over te hellen naar de wereld. Het hek is van den dam; degene die vanwege Gods hoogheid de zonden mocht bestraffen is weg.

Wat is 't erg voor de gemeente als de Heere zijn kind thuis haalt. Wat is 't opwekkend bij 't doen van huisbezoek een levende te mogen ontmoeten, waarmede men kan spreken over de wegen des Heeren. Bij de bediening van 't H. Avondmaal worden zij gemist. Al zijn we niet bedroefd, gelijk als de anderen, die geene hoop hebben, toch zijn we bedroefd. De Heere Jezus weende toch ook bij 't graf van Lazarus. 't Was Elisa tot droefheid, toen Elia thuis gehaald werd. Voor 't verscheiden van Gods kinderen, waardoor de hemel verrijkt en de aarde verarmd wordt, vragen we uw aandacht.

Tekst: 2 Kon. 2 : 12.

„En Elisa zag het, en hij riep: Mijn vader, mijn vader, wagen Israëls en zijne ruiteren! En hij zag hem niet meer; en hij vatte zijne kleederen en scheurde ze in twee stukken".

't Is bekend dat Elia zal weggenomen worden. De Heere heeft 't bekend gemaakt tot voorbereiding, om den zwaren slag die zou vallen waardig te dragen. Hij weet hoe zwak van moede, hoe klein wij zijn van krachten om drukwegen te bewandelen. 't Is blijk van Gods nederbuigende goedheid, als Hij ons voor een zwaren slag komt voor te bereiden.

Toch moeten wij dit niet als regel beschouwen. Vooral wanneer een slag moet dienen, om ons van onze dwaalwegen af te drijven, valt die menigmaal zonder de minste voorbereiding.

De profetenscholen zijn bezocht en nu trekt Elia met Elisa door den Jordaan. Door de kracht des geloofs is de weg gebaand. Aan gene zijde van den Jordaan zal Elia opgenomen worden in de eeuwige heerlijkheid. Hij moet zijn arbeidsveld verlaten. De Heere Die hem tot den arbeid heeft geroepen, komt nu de zware taak van zijn schouderen af te nemen.

Ge hoort den Godsman niet klagen, wat er van Zijn erfdeel moet komen. De Heere zal voor Zijn zaak en voor Zijn volk zorgen en dit doet hem blijmoedig heengaan. Hij weet niet onmisbaar te zijn. God kan en zal anderen verwekken. „Uit hen zal altijd iemand voortkomen, om de nakomers te leeren Uw Woord."

Elia is niet gesteld op de tegenwoordigheid van Elisa. Tot tweemaal toe geeft hij hiervan blijk. De oorzaak hiervan ligt niet in verdenking van den staat der genade. De tegenwoordigheid van een hypocriet kan soms zeer hinderlijk zijn. Dit doet de oprechten weleens bidden, van 's menschen overlast verlost te mogen worden. Een hypocriet brengt altijd stremming in 't geestelijke leven; verwarring, als Gods kinderen spelen op de straten van Jeruzalem. Bij Elia is 't iets anders. Hij wil 't liefst met den Heere alleen zijn. Met zijn hart is hij reeds boven 't stof. 't Is alsof Elisa dit begrijpt, althans hij duidt 't hem niet ten kwade.

't Laat zich anderzijds ook begrijpen dat Elisa gesteld is op de tegenwoordigheid van Elia. 't Is toch zijn geestelijke Vader en als kind kon hij zijn vader niet missen. Bovendien begeert hij twee deelen van Elia's geest. 't Is een voorrecht dat de geest van Elia blijft. De bearbeiding des H. Geestes, waardoor Elia rijp gemaakt is voor den hemel en bekwaamt voor zijne ambtelijke bediening, blijft en zal overgaan op anderen. Toen de Heere Brakel, Smijtegeld, Comrie en meer andere godzalige knechten thuis gehaald heeft, is de geest van die mannen op anderen overgegaan. Tot op den dag van heden werkt God nog door dienzelfden geest. Daarom is dat volk zoo gesteld op dat overjarig koren. Hunne harten worden door die mannen verklaard. Laten wij toch inzonderheid den geest van den grooten en meerderen Elia, de Heere Jezus Christus begeeren. Christus heeft den H. Geest ontvangen tot bekwaammaking van Zijne Middelaarsbediening. Wat is 't erg dat wij dien dierbaren Geest zoo kunnen missen. Elisa wil in het spoor

van Elia blijven en daarom begeert hij zijnen geest. Hij wil werkzaam zijn zooals zijn vader werkzaam was. Dan is hij zeker werkzaam in 't belang van Gods volk en tot verheerlijking van 's Heeren naam.

't Is een harde zaak die begeerd wordt. De begeerte van Elisa was wel goed, maar Elia was niet in staat te geven wat van hem begeerd werd. Over den geest van Elia kan niet door Elia beschikt, maar alleen door den Heere zelf. En zeker zal hij den Heere gebeden hebben, of zijnen geest gegeven mocht worden aan Elisa. En wanneer de hemelvaart van Elia door hem aanschouwd zal worden, dan zal hem dat tot een teeken zijn, dat twee deelen van zijnen geest geschonken zullen worden. Nu wordt door den profeet Elisa:

I. Elia's hemelvaart aanschouwd.
II. Elia's vaderschap geroemd.
III. Elia's heldenmoed geprezen.

Met een onweder is Elia ten hemel gevaren. Wat kan een zwaar onweder 't hart benauwen. Zelfs kinderen Gods kunnen 't dan nog zoo bang hebben. De oorzaak van deze bange vrees ligt in ons innerlijk leven. 't Ligt niet vlak in onze harten en daarom kunnen wij den Heere niet ontmoeten. Het hooren van 's Heeren stem en 't aanschouwen van Zijne grootheid kan ons hart niet verblijden. Levende in de zoete gunst en zalige gemeenschap des Heeren, beluistert men in elken donderslag des Vaders stem en ziet men in elken bliksemstraal des Vaders heerlijkheid. Dit kent de wereld niet. Hiervan is een onbekeerd mensch vreemdeling.

Elia wordt met een onweder thuis gehaald. Onweder zuivert de natuur. Alles wordt opnieuw bekleed met heerlijkheid. Elia zal voor altijd gezuiverd worden van 't verderf der zonde en voor eeuwig bekleed worden met heerlijkheid. Hier moet dagelijks geklaagd over de onzuiverheid des harten en 't gemis van 's Heeren heerlijkheid.

Vanachter de donkere wolken verschijnt een vurige wagen met vurige paarden. Door heilige troongeesten worden deze paarden gemend. Had Salomo een groote stal met paarden en veel wagens, de geestelijke Salomo heeft meer paarden en meer wagens. Deze vurige paarden en wagens getuigen van Gods almacht en grootheid. Dit vuur moet ons niet doen verschrikken, maar veeleer verblijden en doen denken aan den brand van eeuwige liefde. 't Harte Gods brandt van eeuwige liefde tot Zijn volk. Van dit Goddelijke vuur heeft Mozes iets ondervonden in 't braambosch. Dit vuur doet ons spreken van Gods heiligheid, want 't verteert de zonde, gelijk hout verteerd wordt door het vuur. Met een gloeiende kool van 't altaar, werden de zonden van Jesaja's lippen afgebrand.

Elia wordt opgenomen en in deze heerlijke hemelkoets geplaatst. 't Is waar dat de Heere eert degenen die Hem eeren. Werd Mordechai eenmaal eere aangedaan, omdat hij zijnen koning geëerd had; oneindig veel grooter is de eer welke Elia

te beurt valt. Hij rijdt in den wagen en met de paarden van den Koning der koningen. Zoo handelt de Heere met Zijn volk in wiens eer Hij een welgevallen heeft.

Elia weet waarheen de Heere hem met Zijn equipage brengen zal. De vurige paarden draven zonder moe te worden regelrecht naar den Hemel. Elia verdwijnt achter den wolkenhemel, gaat door den sterrenhemel naar den Hemel der hemelen. Voor den troon Gods houdt de wagen stil. Elia is thuis. Hier ontvangt hij de kroon der rechtvaardigheid en de palmtak der overwinning.

Hier op aarde reeds is 't ondervonden, dat 't zalig is in de nabijheid des Heeren te mogen deelen. Dan verdwijnt de wereld uit het hart. In den hemel zal altijd de volle gemeenschap des Heeren gesmaakt worden. Hier wordt 't uitverkoren en door Christus bloed gereinigd volk, met Gods beeld verzadigd. 't Was zoo menigmaal tot vertroosting, dat zij dan altijd bij den Heere zouden zijn.

Hier op aarde moet het volk dagelijks klagen over inwonend verderf. Wat kleeft onze ziel aan 't stof. Wij zijn uit de aarde aardsch en bedenken de dingen, die van deze wereld zijn. Die onzalige fontein des harten welt allerlei bitterheden op. In den Hemel zijn Gods kinderen dat inwonend verderf voor altijd te boven. Daar zijn ze volmaakt om den Heere volmaakt te dienen.

Hier op aarde is Gods kind 't niet altijd met den weg en met den Heere eens. Zij liggen soms met Elia in moedeloosheid neder. Wat is 't erg niet vereenigd te zijn met den Heere en Zijne wegen. Dan gaan we al murmureerende voort. Vijandschap en opstand berooven 't hart van alle heil en zaligheid. In den hemel zal nooit een harde of zondige gedachte meer opkomen in het hart. Daar zal de verheerlijking van Gods naam eeuwig bedoeld worden.

Hier op aarde leven Gods kinderen gedurig onder felle bestrijdingen van satan. Zijne peilen zijn scherp en zijn listen niet onbekend. Liggende op de zeef van satan wordt 't werk der genade verloochend en den Allerhoogste smaadheid aangedaan. In den Hemel zijn Gods kinderen voor eeuwig buiten zijn bereik.

Hier op aarde worden Gods kinderen telkens aan handen en voeten gebonden door 't ongeloof. Ze zijn besloten en kunnen niet uitkomen. Ze kunnen van de beloften geen gebruik maken, en den Heere Jezus niet omhelzen. De dagen der duisternis zijn veel. Klagen moeten zij, wanneer niets van Gods heerlijkheid wordt aanschouwd en niets van Hem wordt genoten. Dagen achtereen liggen zij te worstelen in den poel moedeloosheid en de vraag rijst: „Zal ik er ooit weer uitkomen." In den hemel zal Gods kind eeuwig de volle heerlijkheid Gods aanschouwen. Daar zult ge door 't ongeloof niet meer van uwe blijdschap beroofd worden.

Hier op aarde gaan Gods kinderen gedurig gebogen onder diepe druk- en kruiswegen. Zij moeten door vele verdrukkingen ingaan. 't Valt voor vleesch en bloed niet mee. Wel mogen zij die wegen soms goedkeuren, maar smartelijk blijven zij. In den hemel zijn ze alle rouw en druk voor eeuwig te boven. De Heere zal alle tranen van hunne oogen afwisschen en eeuwige blijdschap zal op hunne hoofden zijn.

Hier op aarde kunnen Gods kinderen niet leven zooals zij begeeren te leven. Dit kunnen de onbekeerden ook niet, vanwege de inbindende kracht van Gods algemeene genade. In de hel zullen de onbekeerden zich uitleven in hunne volle ontaardheid. De oprechten willen den Heere volmaakt dienen en verheerlijken, wat zij in den hemel eeuwig zullen doen.

't Is een wonder, een onuitsprekelijk wonder, dat een zondig Adamskind, want dat was ook Elia, ten hemel vaart. Door de verbreking van 't verbond der werken, zijn de hemelpoorten onzerzijds voor eeuwig gesloten. 't Zalig worden wordt voor een verloren zondaar een totale onmogelijkheid. Christus heeft de hemelpoorten geopend en nu gaan verloren Adamskinderen met behoud van Gods deugden voor eeuwig naar den hemel. Dit moet bevindelijk geleerd en gepredikt worden.

Nu Elia ten hemel vaart kunnen ook wij zalig worden; want hij was een mensch van gelijke beweging als wij. Medereizigers naar de eeuwigheid ziet u 't wel, dat de hemelpoorten openstaan. Hier gaat een zondaar naar den hemel.

't Is niet alleen dit, dat de hemelpoorten nog open staan, maar de Heere noodigt en roept ons nog door die geopende poorten in te gaan. „De opperste Wijsheid heeft haar huis gebouwd, zij heeft hare zeven pilaren gehouwen. Zij heeft hare slachtvee geslacht, zij heeft haren wijn gemengd; ook heeft zij hare tafel toegericht. Zij heeft hare dienstmaagden uitgezonden; zij noodigt op de tinnen van de hoogten der stad: Wie is slecht? hij keere zich herwaarts! tot den verstandelooze zegt zij: Kom, eet van mijn brood, en drink van den wijn, die ik gemengd heb! Verlaat de slechtigheden en treed in den weg des verstands." Is deze uitnoodiging niet ruim en liefderijk? Wat verhindert u om zalig te worden? Waarom gaat u, met Gods volk door die geopende poorten, op 's Heeren uitnoodiging niet in? Hebt u dan niet de overtuiging, dat er geen gelukkiger volk is, dan 't volk van God, dat ingaat in de eeuwige heerlijkheid. Wij willen 't voor u met ja beantwoorden; want wij weten dat ge die overtuiging hebt. Waar schort 't dan aan? Ach zegt ge in uw binnenste: „Ik ben niet wedergeboren en zonder wedergeboorte kan ik toch in het koninkrijk der hemelen niet ingaan". 't Is waar, God moet er aan te pas komen. Wederbarende genade moet verheerlijkt worden. Zou 't niet goed en betamelijk zijn van den Heere wederbarende genade te begeeren. Een onbekeerd mensch mag gerust zijne knieën buigen en die genade tot vernieuwing van 't hart van den Heere afbidden. Hij wil er van den huize Jakobs om gevraagd zijn.

't Is niet voor de eerste maal dat Elia ten hemel vaart. Elke Godsontmoeting is een hemelvaart. Met arendsvleugelen, door het geloof mogen zij weleens opvaren in de hoogte. 't Is een komen boven 't stof, een deelen in de zoete gunst en zalige gemeenschap des Heeren. Het volk komt in geen onbekenden hemel. Hier reeds leeren zij door het geloof wandelen in den hemel, waar Jezus Christus is aan des Vaders rechterhand.

Afhankelijk zijn en blijven de geloovigen van den wind des Geestes. 't Is onmogelijk dat we boven 't stof kunnen komen, als

de Heere zich verborgen houdt. Voorgaande genietingen kunnen ons niet brengen in de gemeenschap des Heeren. De Heere moet er bij vernieuwing aan te pas komen.

Elisa zag 't dat Elia ter hemel voer. Een voorrecht hiervan getuige te mogen zijn. Dit heeft in 't hart van Elisa een gezegende uitwerking gehad, en 't zal hem zeker menigmaal tot bemoediging geweest zijn in zijne ambtelijke bediening. 't Heeft plaats dat beangste zielen aan 't einde van hun leven tot volle ruimte komen en blijmoedig in mogen gaan. Dit is gewis tot bemoediging dergenen die zuchten in de banden des doods. Zij scheppen uit hunne behoudenis moed.

Er zijn menschen die Gods kinderen met ruimte zagen sterven en die toch voort blijven wandelen op den weg der zonde. Wat zal dat tegen hen getuigen in den dag der dagen. 't Is vreeselijk 't heil en de zaligheid van Gods kinderen van nabij te kennen en niet op onze knieën te vallen, of 't God behagen mocht ons daarvan eenige ervaring te geven in ons hart. Het geluk van Gods kinderen kon gebruikt worden, om ons bekend te maken met ons ongeluk. Zij naar den hemel en wij straks naar de hel. Wat zal dat onderscheid groot zijn. De arme Lazarus in den hemel en de rijke man in de rampzaligheid.

Elisa heeft den geest van Elia ontvangen. Den zelfden geest waardoor God Zijn volk leidt, leert en bekeert, hebben wij noodig tot voorbereiding voor de eeuwigheid. Wat Elia heeft leeren kennen tot zaligheid, hebben ook wij noodig.

Als Elisa Elia's hemelvaart aanschouwt, wordt

II. Elia's Vaderschap geroemd.

Mijn Vader, Mijn Vader, roept hij uit. 't Was niet zijn vader naar 't vleesch, maar in de genade. Wat teedere benaming. Gods kinderen staan niet los naast elkander. Ze zijn door een geestelijken familieband aan elkander verbonden. Er zijn geestelijke vaders en geestelijke moeders in Israël en ook geestelijke kinderen. Door de onderhouding van de gemeenschap der heiligen wordt deze geestelijke familieband versterkt. Nu Elia ten hemel vaart is Elisa bedroefd en scheurt daarom zijn kleed, want zijn geestelijke vader is van hem weggenomen.

't Ligt nu op onzen weg op dat geestelijke vaderschap wat dieper in te gaan. Elia verheft zichzelf niet op deze hoogte, het is Elisa die hem zijn vader noemt, omdat hij voor hem een vader is geweest. Als vader gaf Elia een voorbeeld van navolging. Het oog van den zoon is gevestigd op den vader en dat van de dochter op de moeder. Een voorrecht voor de kinderen, als vader en moeder in waarheid vaderlijk en moederlijk staan tegenover hunne kinderen. Wij zijn mét onze kinderen op reis naar een allesbeslissende eeuwigheid en zullen straks met ons zaad voor Gods rechterstoel gesteld worden.

In dit vaderschap ligt eene afspiegeling van den Vader van onzen Heere Jezus Christus. Van eeuwigheid tot eeuwigheid deelt de Vader 't volle Goddelijke wezen mede aan den Zoon. Elia heeft wat hij van den Heere geleerd en ontvangen heeft, niet voor

zichzelf behouden. Elia was een uitdeelend en dienend mensch. Een vader leeft in, met en voor zijn kinderen. Elia leefde niet voor zichzelf maar voor 't volk des Heeren. Hij bedoelde in alles 't heil en de zaligheid van dat volk. Hij droeg 't op zijn hart. Als vader was hij werkzaam om zijne kinderen op te voeden voor den hemel.

Dit geestelijke vaderschap bestaat niet in een vertellen van onze bekeering. Al kon men vertellen wanneer en op welke wijze 't geestelijke huwelijk is voltrokken, daarom zijn we nog geen vaders. Menschen die zoo opgaan in hunne bekeering staan gewoonlijk te hoog om in dienende liefde werkzaam te zijn. We kunnen weleens te groot zijn om met kinderen om te gaan.

De opvoeding van 't geestelijke kind lag Elia na aan 't hart. 't Is dan ook gansch niet om 't even welke opvoeding een kind krijgt. De lichtzinnigheid en ongebondenheid van onze eeuw spruit voort uit de opvoeding van 't kind. Als een vader niet geregeld opgaat in den weg der gehoorzaamheid, dan trekt hij ook zijn kind af. In het vaderschap ligt een groote verantwoordelijkheid opgesloten en dat ook in 't geestelijke. Degenen die in Sion bekend zijn, merken wel welke kinderen een ongezonde opvoeding kregen. Er wordt soms een verkeerde geest gekweekt. Menigmaal heeft Paulus moeten getuigen tegen een verkeerde opvoeding, waardoor het volk afgetrokken werd van den Heere Jezus.

Elia hield als vader op twee zaken, onderdanigheid en gehoorzaamheid zijne aandacht gevestigd. Telkens heeft hij gewezen op de noodzakelijkheid en profijtelijkheid van 't bukken onder den hoogen God. In 't bukken onder den hoogen God, in onderdanigheid des harten ligt des menschen behoud. Zoo wij blijven weigeren te bukken, en niet in onderdanigheid des harten den Heere leeren aankleven, zal de eeuwige rampzaligheid zeker ons deel zijn. Elia heeft zelf onder God leeren bukken en eigen wil en zin leeren verachten, hij weet dat 't Gode verheerlijkend en der ziele profijtelijk is. Had Eli zijn kinderen maar leeren bukken, 't zou geweest zijn tot hun behoud. Elia heeft als vader 't volk er op gewezen.

Gehoorzaamheid, kinderlijke gehoorzaamheid is de tweede zaak waarop Elia als vader wees. Het volk moest afgodendienst verlaten en eigenwillige godsdienst verachten.

Op den weg van gehoorzaamheid wordt de Heere ontmoet en Zijn heil verkregen. Als vader ging Elia 't volk voor op den weg der gehoorzaamheid. Elisa begeert 't voorbeeld zijns vaders te volgen en den Heere te gehoorzamen. Saul heeft den Heere niet leeren gehoorzamen en daarom is hij verworpen.

Onderdanigheid en gehoorzaamheid zien we duidelijk uitblinken in Christus. In Lukas 2 lezen we, dat Hij Jozef en Maria onderdanig was en met hen ging naar Nazareth. Alle onderdanigheid en gehoorzaamheid des harten is door Hem verworven en wordt door Zijnen Geest gewerkt. Christus heeft in den hof Gethsemané blijk gegeven van onderdanigheid: Hij boog onder den wil Zijns Vaders. In Joh. 17 : 4 lezen we: Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen."

Onderdanigheid en gehoorzaamheid heeft de Heere Jezus niet alleen betracht, maar ook zijn discipelen geleerd. Hij heeft ze leeren bukken onder den wil Zijns Vaders en leeren wandelen in den weg der gehoorzaaamheid.

Het Vaderschap is dus een weldaad, die Christus heeft verworven. Nooit had de mensch uit de klauwen van den duivel verlost kunnen worden, zoo Christus door onderdanigheid en gehoorzaamheid deze weldaad niet verworven had. Van onderdanigheid en gehoorzaamheid heeft de verloren zoon in de eerste plaats blijk gegeven toen hij wederkeerde tot zijn vader. Elia heeft zelf de kracht en zoetigheid hiervan leeren kennen en daarom aan anderen gepredikt.

Met een vaderlijke toegenegenheid heeft Elia zijn volk gediend. Hij kon ook getuigen: Broeders! de toegenegenheid mijns harten, en het gebed, dat ik tot God voor Israël doe, is tot hunne zaligheid." Rom. 10 : 1. Deze toegenegenheid deed hem onvermoeid werkzaam zijn. Als de Heere een mensch werk geeft in Zijnen dienst, dan geeft Hij er ook een hart voor. Hierom kon hij veel en heel veel verdragen. Deze toegenegenheid ging gepaard met zelfverloochening. Elia had niet zijn naam en eer, maar 't belang van Israël op 't oog en de eere des Heeren. Vaderlijk heeft Elia 't volk onderwezen. 't Zou onverantwoordelijk geweest zijn, zoo hij 't volk in diepe onkunde had laten voortgaan. In de reine hemelleer heeft hij 't volk onderwezen. Een leer, die naar de godzaligheid is. Wat laat de Heere toch arbeiden aan 't heil van onze onsterfelijke zielen. 't Is een zegen, wanneer de Heere geestelijke vaders geeft en het mag beweend worden, wanneer Hij ze wegneemt.

Vaderlijk heeft Elia 't volk vermaand. Overheden en onderdanen zijn door hem getrouw behandeld. 't Is een vanzelfheid, zoo men mag weten wat er in God is te genieten en hoe vreeselijk 't is verstooten te zullen worden in de eeuwige duisternis, dat men zijn medereizigers vermaand. Er is droefheid in 't hart, door 't niet luisteren naar die vermaningen en blijdschap, als men er door geleid wordt ter bekeering.

Neen! de Heere wil niet, dat Zijn knechten en ambtsdragers heerschende werkzaam zijn, maar vaderlijk. Dit kan, zoo men er iets van mag ondervinden, wat de Vader van alle barmhartigheid is voor Zijn volk. Zijn vaderlijke toegenegenheid is groot. De Heere laat 't gedurig ondervinden, dat Hij Zijn volk genegen is. Hij heeft ze lief met 'n eeuwige liefde en daarom is de Heere Zijn volk genegen. Hieruit wordt een innige toegenegenheid geboren tot al Gods lieve kinderen en zelfs tot den onbekeerden mensch. En zijn Zijne onderwijzingen niet vaderlijk? Nooit wordt Hij 't moede Zijn volk te onderwijzen. En naar die mate de Vader van alle barmhartigheid Zichzelven verklaart in 't kort, wordt hieruit een kinderlijk leven tegenover den Heere en een vaderlijk leven tegenover Zijn volk geboren.

Er is geen kind zonder vader en geen vader zonder kind. Elisa had in Elia een vader. 't Was hem tot droefheid, dat zijn vader werd weggenomen. Elia is wel in den hemel, maar zijn

gemis wordt hier op aarde beweend. Wat dit voor Elisa geweest is, kan een kind des Heeren beseffen. Hoe bedroefd waart U, toen de Heere uw geestelijke vader of moeder thuis haalde, die Hij bijzonder had willen gebruiken tot zegen voor uw geestelijk leven. Hoe werden die gebeden, onderwijzingen en vertroostingen gemist. Niemand zal 't Elisa ten kwade duiden, dat hij bedroefd is over 't heengaan van Elia. Die samenleving was toch ook zoo innig.

De opvoeding van Gods kind is van groote beteekenis. Velen zijn in de eerste beginselen blijven staan, daar zij verkeerd werden opgevoed. Zij werden niet aangespoord tot 't vastmaken van roeping en verkiezing. Een verkeerde opvoeding kan 't kind berooven van de geestelijke gezondheid. Wij mogen wel medelijden hebben, met degenen die op den dag van heden in Sion geboren worden, daar er zoo weinig vaders zijn om ze op te voeden. De verantwoordelijkheid hiervan blijft toch liggen voor de kerk.

In deze tekstwoorden wordt Elia's vaderschap geroemd en wordt

III. Elia's heldenmoed geprezen.

Mijn vader, mijn vader! wagen Israëls en zijne ruiteren. Elisa doet ons denken aan een strijdwagen met ruiteren, waardoor de vijand aangevallen en verslagen wordt. Elia was een held, wiens hart met edelen heldenmoed vervuld geweest was in den strijd.

Als vanzelf rijst de vraag, vanwaar die heldenmoed? Met dien geestelijken heldenmoed wordt de mensch niet geboren. Strijden voor den naam en zaak des Heeren is geen vrucht van eigen akker. De Heere heeft hulpe besteld bij eenen Held. Deze Held is de Heere Jezus Christus. Op dezen Held heeft de kerk in Ps. 45 't oog gevestigd, als zij bidt: Gord uw zwaard aan de heup, O. Held! 't Is door dezen Held dat een zuchtend volk verlost wordt uit de heerschappij der zonde, des satans en des ongeloofs. De Heere trekt uit als een Held en staat aan de zijde van 't verdrukte volk in welks hart geen kracht is, tegen die groote menigte waardoor het benauwd wordt.

Deze Held is in de woestijn gedreven om veertig dagen te worstelen met den satan. Deze Held heeft satans kop vermorseld, de macht des doods verbroken, en de heerschappij der zonde ter neder geworpen.

Deze Held leefde in 't hart van Elia en daarom was zijn hart vervuld met heldenmoed. Van Hem was Elia een type.

Deze held leefde in afhankelijkheid en is gesterkt door den Heere als hij moedeloos was. Elia vertrouwde niet op zijn kracht 't Is niet mogelijk op den duivel, zonde en ongeloof overwinningen te behalen in eigen kracht. Wij zijn niet in staat eene zondige gedachte uit ons hart te verdrijven. Petrus besefte zijne afhankelijkheid niet en daarom heeft de vijand in de zaal van Kajafas een groote overwinning op hem behaald. Laten we toch den Heere bidden, steeds meer met onze afhankelijkheid bekend gemaakt te mogen worden.

gemis wordt hier op aarde beweend. Wat dit voor Elisa geweest is, kan een kind des Heeren beseffen. Hoe bedroefd waart U, toen de Heere uw geestelijke vader of moeder thuis haalde, die Hij bijzonder had willen gebruiken tot zegen voor uw geestelijk leven. Hoe werden die gebeden, onderwijzingen en vertroostingen gemist. Niemand zal 't Elisa ten kwade duiden, dat hij bedroefd is over 't heengaan van Elia. Die samenleving was toch ook zoo innig.

De opvoeding van Gods kind is van groote beteekenis. Velen zijn in de eerste beginselen blijven staan, daar zij verkeerd werden opgevoed. Zij werden niet aangespoord tot 't vastmaken van roeping en verkiezing. Een verkeerde opvoeding kan 't kind berooven van de geestelijke gezondheid. Wij mogen wel medelijden hebben, met degenen die op den dag van heden in Sion geboren worden, daar er zoo weinig vaders zijn om ze op te voeden. De verantwoordelijkheid hiervan blijft toch liggen voor de kerk.

In deze tekstwoorden wordt Elia's vaderschap geroemd en wordt

III. Elia's heldenmoed geprezen.

Mijn vader, mijn vader! wagen Israëls en zijne ruiteren. Elisa doet ons denken aan een strijdwagen met ruiteren, waardoor de vijand aangevallen en verslagen wordt. Elia was een held, wiens hart met edelen heldenmoed vervuld geweest was in den strijd.

Als vanzelf rijst de vraag, vanwaar die heldenmoed? Met dien geestelijken heldenmoed wordt de mensch niet geboren. Strijden voor den naam en z[illegible] des Heeren [illegible] vrucht van eigen akker. De Hee[illegible] heefngen [illegible] Held. Deze Held is de Heere Jezus Christen de din[illegible] d[illegible] in Ps. 45 't oog gevestigd, als zi[illegible]n wereldg[illegible] d[illegible] heup, O, Held! 't Is door dezen [illegible]t in Rom. 1[illegible] [illegible]t wordt uit de heerschappij der [illegible] wordt [illegible] [illegible]ofs. De Heere trekt uit als een He[illegible] moogt[illegible] verdrukte volk in welks hart geen kr[illegible] [illegible]gte waardoor het benauwd wordt.

Deze Held is in de woe[illegible] [illegible]en te worstelen met den satan. Dez[illegible] [illegible]op vermorseld, de macht des doods verbroke[illegible] [illegible]appij der zonde ter neder geworpen.

Deze Held leefde in 't ha[illegible] [illegible]lia [illegible] daarom was zijn hart vervuld met heldenmoed. Van[illegible] was Elia een type.

Deze held leefde in afhankelij[illegible]d en is gesterkt door den Heere als hij moedeloos was. Elia vertrouwde niet op zijn kracht 't Is niet mogelijk op den duivel, zonde en ongeloof overwinningen te behalen in eigen kracht. Wij zijn niet in staat eene zondige gedachte uit ons hart te verdrijven. Petrus besefte zijne afhankelijkheid niet en daarom heeft de vijand in de zaal van Kajafas een groote overwinning op hem behaald. Laten we toch den Heere bidden, steeds meer met onze afhankelijkheid bekend gemaakt te mogen worden.

Deze held leefde en streed in 't geloof. Door 't geloof klemde hij zich vast aan den Almachtige. Op den Karmel stond hij tegenover een groote menigte vijanden en was niet bevreesd, daar hij door 't geloof op den Heere vertrouwde. Met den Heere is hij nooit beschaamd uitgekomen. Die gelooven zijn alle dingen mogelijk. Ik vermag alle dingen door Christus, die mij kracht geeft. Fil. 4 : 13. De naam van dezen held beteekent: Sterkte van **Jehova.** In den Almachtige, Getrouwe en Onveranderlijke ligt zijne sterkte. De Verbonds-Jehova staat aan zijne zijde. Uit het verbond put deze held moed en kracht.

Een held weet waar de strijd om gaat. Wanneer een krijgsman niet weet welke zaken in den strijd op 't spel staan, dan kan hij niet dapper strijden. Zijn stuwkracht ligt in de kracht der zaken waarom 't gaat in den strijd. Elia was een held en heeft dapper gestreden, daar hij wist waarom 't ging in den strijd. 't Ging om de eere Gods en de zaligheid van den zondaar. Voor de eere Gods had hij zijn leven over en in 't bedoelen van Gods eer ligt de zaligheid van den zondaar. 't Liefhebben van de eere Gods is de natuur van 't nieuwe leven. 't Is de wensch om elk levend gemaakt mensch tot eere van den Heere te mogen leven.

't Hart dat met dezen edelen heldenmoed vervuld is, strijd tegen de zonde. Zij kennen de zonde in hare ontaardheid. Elke zonde heeft een totale vernietiging van den Heere ten doel. De zonde deed den mensch niet alleen breken met God, maar stelde hem in oorlog met zijnen Schepper. Door de liefde Gods in 't hart uitgestort krijgt men een innerlijke haat tegen de zonde. 't Is een heilige vanzelfheid met de zonde te breken. Zonder zonden heilig voor den Heere te mogen leven is de keus van 't hart.

Er is heldenmoed voor noodig om tegen de zonden te blijven strijden. Van alle kanten worden de oprechten door 't geweld der zonde aangevallen. 't Gaat veel gemakkelijker toegefelijk tegenover de zonde te gaan staan. U zult dat inwonend verderf toch nooit te boven komen. Dit is een heulen met den vijand. Dit is een bewijs dat edele heldenmoed gemist wordt in het hart. Paulus spreekt van een strijden tot den bloede toe. „Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegen gestaan, strijdende tegen de zonde." Hebr. 12 : 4. Dit sprak hij daar Zijn hart vervuld was met heldenmoed. Een held geeft zich niet over aan den vijand, maar strijd tot den bloede toe.

't Is een ernstige levensvraag of wij vijanden zijn van de zonde en of wij dagelijks daartegen strijden. Het leven uit God geboren kan nooit vereeniging bekomen met de zonde. Al liggen zij in den geestelijken strijd onder, dan nog strijden zij tegen de zonde. Elia heeft tot op den laatsten dag van zijn leven gestreden tegen de zonde.

Alle geestelijke helden strijden gelijk Elia tegen 't ongeloof. Het ongeloof won in zijne dagen veld en 't scheen alsof 't geloof door ongeloof en bijgeloof zou verdrongen worden. Het ongeloof wortelt in den bodem van vijandschap, gelijk het geloof wortelt in den bodem der liefde. Het ongeloof verdenkt den Heere en versmaad Zijne beloften. Deze vijand denkt en spreekt altijd

Deze held leefde en streed in 't geloof. Door 't geloof klemde hij zich vast aan den Almachtige. Op den Karmel stond hij tegenover een groote menigte vijanden en was niet bevreesd, daar hij door 't geloof op den Heere vertrouwde. Met den Heere is hij nooit beschaamd uitgekomen. Die gelooven zijn alle dingen mogelijk. Ik vermag alle dingen door Christus, die mij kracht geeft. Fil. 4 : 13. De naam van dezen held beteekent: Sterkte van **Jehova.** In den Almachtige, Getrouwe en Onveranderlijke ligt zijne sterkte. De Verbonds-Jehova staat aan zijne zijde. Uit het verbond put deze held moed en kracht.

Een held weet waar de strijd om gaat. Wanneer een krijgsman niet weet welke zaken in den strijd op 't spel staan, dan kan hij niet dapper strijden. Zijn stuwkracht ligt in de kracht der zaken waarom 't gaat in den strijd. Elia was een held en heeft dapper gestreden, daar hij wist waarom 't ging in den strijd. 't Ging om de eere Gods en de zaligheid van den zondaar. Voor de eere Gods had hij zijn leven over en in 't bedoelen van Gods eer ligt de zaligheid van den zondaar. 't Liefhebben van de eere Gods is de natuur van 't nieuwe leven. 't Is de wensch om elk levend gemaakt mensch tot eere van den Heere te mogen leven.

't Hart dat met dezen edelen heldenmoed vervuld is, strijd tegen de zonde. Zij kennen de zonde in hare ontaardheid. Elke zonde heeft een totale vernietiging van den Heere ten doel. De zonde deed den mensch niet alleen breken met God, maar stelde hem in oorlog met zijnen Schepper. Door de liefde Gods in 't hart uitgestort krijgt men een innerlijke haat tegen de zonde. 't Is een heilige vanzelfheid met de zonde te breken. Zonder zonden heilig voor den Heere te mogen leven is de keus van 't hart.

Er is heldenmoed voor noodig om [illegible] de zonden te blijven strijden. Van alle kanten word[illegible]maand. [illegible]echten door 't geweld der zonde aangevallen. 't [illegible]ehandeld. [illegible]emakkelijker toegefelijk tegenover de zonde te gaan [illegible]God is te g[illegible]lt dat inwonend verderf toch nooit te boven komen. Dit [illegible]worden in [illegible]eulen met den vijand. Dit is een bewijs dat edele heldenm[illegible]and. E[illegible]gemist wordt in het hart. Paulus spreekt van een strijden tot den bloede toe. „Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegen gestaan, strijdende tegen de zonde." Hebr. 12 : 4. Dit sprak hij daar Zijn hart vervuld was met heldenmoed. Een held geeft zich niet over aan den vijand, maar strijd tot den bloede toe.

't Is een ernstige levensvraag of wij vijanden zijn van de zonde en of wij dagelijks daartegen strijden. Het leven uit God geboren kan nooit vereeniging bekomen met de zonde. Al liggen zij in den geestelijken strijd onder, dan nog strijden zij tegen de zonde. Elia heeft tot op den laatsten dag van zijn leven gestreden tegen de zonde.

Alle geestelijke helden strijden gelijk Elia tegen 't ongeloof. Het ongeloof won in zijne dagen veld en 't scheen alsof 't geloof door ongeloof en bijgeloof zou verdrongen worden. Het ongeloof wortelt in den bodem van vijandschap, gelijk het geloof wortelt in den bodem der liefde. Het ongeloof verdenkt den Heere en versmaad Zijne beloften. Deze vijand denkt en spreekt altijd

kwaad van den Heere. Dat de Heere God is, waardig gediend en gevreesd te worden, en een waarmaker van Zijn woord heeft Elia op den berg Karmel verdedigd tegenover 't ongeloof. Hij stelde tegenover 't ongeloof 't Woord des Heeren. Laten we reus ongeloof toch nooit aanvallen met onschriftuurlijke wapenen. Tegen het ongeloof zal de strijd voort blijven duren tot den laatsten dag van uw leven. Deze vijand verspreidt duisternis en werkt vijandschap en moedeloosheid. Allerlei ongerechtigheden en wereldsche gelijkvormigheden volgen hem op den voet. Menigmaal heeft het ongeloof u doen zwijgen van 't goede en afgehouden van des Heeren tafel. Het ongeloof berooft Gods kind van de gemeenschap des Heeren en die der heiligen. Door niet een geloovig gebruik te maken van de beloften Gods, kwam Pelgrim in den poel moedeloosheid. Laten we met een biddend hart steeds dieper zoeken af te dalen in 't lieve Woord van God om door het Woord kracht te bekomen in den strijd tegen 't ongeloof. Laat ons hart steeds meer gesteld worden op de zoete insprake van des Heeren mond. In de kracht van dat Woord kunnen Gods strijdende kinderen 't alleen staande houden tegen het ongeloof. Denk over dezen vijand niet te lichtvaardig. Hij houdt vele levendgemaakte zielen in de gevangenis en dat soms wel jaren achtereen.

Elia heeft met heldenmoed den strijd gevoerd tegen de wereld. Afkeerig was hij van wereldzin. Met kracht heeft hij tegen Achabs wereldzin getuigd. Demas kreeg de wereld lief en heeft de Waarheid verlaten. De wereld met hare vleeschelijke begeerlijkheden en ijdele vertooning laat geen tijd over en geen plaats open voor den Heere. Van alle kanten grijpt de wereld ons aan om ons van de dingen der eeuwigheid af te trekken. Door te zoeken en te beminnen de dingen der eeuwigheid verdwijnt de wereld in 't niet. Tegen wereldgelijkvormigheid heeft Paulus ook gestreden; want hij zegt in Rom. 12 : 2. „En wordt deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede en welbehagende en volmaakte wil van God zij." Door een innig leven met den Heere worden overwinningen behaald op de wereld. 't Zijn zalige tijden zoo we de wereld onder den voet en den Heere in 't hart mogen hebben.

Met heldenmoed strijdt de kerk tegen den vorst der duisternis. Zijne listen zijn haar niet onbekend. Er is moed voor noodig om alle gehoorzaamheid op te zeggen aan satan. 't Gaat deze menschen gelijk Israël in Egypte en worden steeds meer door hem verdrukt en steeds feller door hem bestreden. Het oprechte volk weigert voor hem te bukken, al wordt de gevangenis geopend en de brandstapel ontstoken.

Gelijk een koning zorgt voor zijne helden, heeft de Koning der koningen gezorgd voor Elia. Uit 's Heeren hand ontvangt hij water en brood. De raven werden er voor gebruikt om hem te spijzigen. Wonderlijk heeft de Heere in dagen van schaarschte voor olie en meel gezorgd.

Een koning huldigt zijn helden en zou Elia dan niet gehuldigd

worden door den Koning der koningen. De Heere heeft den held geplaatst aan Zijne rechterhand.

En Elisa zag hem niet meer. Hij zaq hem niet meer op aarde. In den hemel hebben zij elkander weer ontmoet in de volmaaktheid. Gods kinderen zien elkander nooit voor 't laatst.

TOEPASSING.

Kan Elia's leven, Elia's hemelvaart en heerlijkheid ons hart niet bekoren? Is de bede niet in ons gemoed: Och Heere, leer mij leven gelijk Elia geleefd heeft tot verheerlijking van Uwen naam. Of is 't soms uw voornemen geworden, door de overdenking van deze waarheid, uw leven wat te gaan beteren. U weet zeker niet dat wij onverbeterlijke zondaren zijn. Ons hart moet vernieuwd worden. Wij moeten van dood levend gemaakt en dat is een Godsdaad.

Elia was een vader in de genade en om een vader te worden, moeten we eerst een kind worden. Door de verheerlijking van wederbarende genade wordt men een kind. En daar de Heere die genade verheerlijkt heeft in Elia, zou Hij ze ook nog kunnen verheerlijken in ons hart. Er mag om gevraagd en laten we er toch gedurig om vragen. Onze levensdraad kan zoo spoedig afgesneden worden. Zoo zeker als Elia door de verheerlijking van wederbarende genade naar den hemel gegaan is, gaan wij, zoo wij onbekeerd sterven, naar de eeuwige rampzaligheid. Er zijn maar twee wegen. Hierom moet de vraag gesteld, waarheen is de reis. 't Kan zijn dat we wel eenige hope hebben, dat we op reis zijn naar de eeuwige heerlijkheid, maar zou 't niet goed zijn zoo we 't eens ernstig onderzochten of we wel goed reizen. Vreeselijk zal 't zijn meenen in te gaan en niet te kunnen. Wij weten van iemand die zeker dacht, dat hij op reis was naar huis en kwam in een vreemd land terecht. Hij reisde verkeerd. Vreeselijk, zoo wij denken op reis te zijn naar 't hemels Jeruzalem en onze levenstrein zal straks stil houden voor de poorten van de eeuwige rampzaligheid. Dan kunnen we niet meer terug. Zoo de boom valt, blijft hij eeuwig liggen. Nu moet u niet alles veroordeelen en wegwerpen; want dat werkt niet profijtelijk. Breng 't voor 't aangezicht des Heeren of 't Hem behagen mocht klaarheid te geven in uw hart. De Heere alleen kan onze harten doorgronden en zoo wij wandelen op een schadelijken weg kan Hij ons leiden op den eeuwigen weg.

Mijn onbekende medereiziger naar de eeuwigheid, we gevoelen ons gedrongen u te wijzen op de ruimte die er is om zalig te worden. De hemelpoort staat nog open en de Heere roept u. O, wij zullen onbekeerd stervende, niets tot onze verontschuldiging kunnen inbrengen. De Heere heeft 't ons duidelijk voorgesteld, dat Hij zondaren zalig maakt. Laten we den Heere aanroepen of 't Hem behagen mocht ons te leiden op dien weg die is uitloopende in de eeuwige heerlijkheid. U kunt er niets mede verspelen; want alles is verloren door de zonde.

Bedrukten, die met een heilige hoogachting op Elia nederziet,

we hooren u zeggen „Ik ben geen Elia." Dit zegt ge niet alleen, maar elk kind des Heeren. Wie zal den moed hebben om zich naar dezen Godsman te plaatsen. Maar durft u zeggen, dat u niets van dat leven kent? U kent iets van 't hemelleven. U hebt weleens mogen blikken in de eeuwige heerlijkheid. Als u hoort spreken over die zoete en zalige gemeenschap des Heeren, dan verstaat u die wenschen. Dan zegt u in uw hart, dat de heerlijkheid, dierbaarheid en volheid daarvan niet in woorden is uit te drukken. Mocht de Heere ons steeds bedeelen met dien heldenmoed. Wij ontzien nog zoo menigmaal den strijd en zoeken den vijand te ontloopen. De Heere mocht Zichzelven nader verklaren in onze harten en dat zou ons zeker vervullen met heldenmoed.

Wij weten 't bij ervaring dat Gods kinderen 't soms zoo bang kunnen hebben in den strijd. Laat uw oog gevestigd zijn op den grooten Overwinnaar. Alleen door Hem kunt u overwinningen bchalen.

Groot zou 't voorrecht zijn, zoo de Heere vele kinderen deed opwassen tot vaders in de genade. 't Gemis van dat vaderlijke is toch zoo erg. Waar dat gemist wordt, dragen de gesprekken geen opvoedend karakter. Men wordt opgebouwd in zijn gestalten en werkzaamheden. Dit snijdt alle gezonde werkzaamheden af en leidt tot verachtering in de genade. Door wasdom in de genade en kennis van onzen Heere Jezus Christus wordt men een vader in de genade.

't Was Elia niet te doen om de gunst van menschen, maar om 't heil van menschen. Hij beoogde hun geestelijk belang, en daarom werd hij een vader genoemd. Als vader kon hij veel verdragen.

Nu nog een enkel woord voor 't meer geoefende volk. Denk er om dat 't oog van 't bedrukte volk op u gevestigd is. Ongezonde zorgen in uw geestelijk en natuurlijk leven, hebben in hunne harten een schadelijke uitwerking. Laat 't u niet te doen zijn om de eer van 't vaderschap. Saul wilde wel als een vader geëerd worden, maar miste een oprecht vaderhart voor zijn volk. Laat er toch nooit geen geneigdheid zijn in uw hart om te heerschen over 't erfdeel Gods. Hiervoor heeft de Heere Zijn volk te lief. Hij wil dat Zijn lieve kinderen vaderlijk onderwezen, vermaand en vertroost worden.

Wat ontdekken we in Elia een groot verschil met Eli. Eli was wel een vader in Israël, maar gedroeg zich niet vaderlijk. Hij behartigde de geestelijke belangen van Israël niet zooals 't behoorde en wat was zijn einde droevig. Laat niet Eli, maar Elia ons tot een voorbeeld zijn.

U is op reis naar de eeuwige heerlijkheid volk. Laat dit u zijn tot bemoediging. Het lijden van dezen tegenwoordigen tijd is niet te waardeeren tegen de heerlijkheid die u zal geschonken worden. De tijd is voorts kort. Laat de kortstondigheid van 't leven uw hart des te meer aansporen om de dingen der eeuwigheid te zoeken. En wees gelijk als een Abraham een zegen. Hij was een zegen voor zijn huis en voor Loth. Elia is tot een zegen geweest voor anderen. Dit is vrucht van Gods genade. 't Ligt wel in ons

elkander tot een oordeel, maar niet om elkander tot een zegen te zijn. Dit leven vloeit voort uit Hem die alle zegeningen heeft verworven. 't Was Elia's leven niet anderen te verdrukken en te benauwen, maar ze te dienen en tot zegen te mogen zijn. Hij werd door zijn geestelijke kinderen bemind als een Vader en geëerd om zijn heldenmoed. Elisa is bedroefd en scheurt zijn kleed. Hierin wordt Elisa verstaan door het volk tot op dezen dag. In die dagen van droefheid is 't bijzonder tot troost, dat de Vader van alle barmhartigheid blijft. Een voorrecht als 't hart op Zijne vaderlijke gunst en gemeenschap gesteld mag zijn. Hieruit wordt een kinderlijk leven geboren. Hem kinderlijk te vreezen, kinderlijk te gehoorzamen en kinderlijk te beminnen is tot zaligheid van 't hart en tot verheerlijking van Zijnen naam. De Vader heeft Zijne kinderen lief met een eeuwige liefde. Hij wandelt Zijne kinderen dagelijks na met Zijne vaderlijke zorg. Hij bewaart ze voor bekende en onbekende gevaren. Vaderlijk zijn Zijne kastijdingen en een lijden komt Hij vaderlijk te verzachten. Al worden natuurlijke en geestelijke vaders van ons weggenomen, wat droefheid veroorzaakt, maar deze Vader blijft. Of Gods kind zou zich uit die vaderlijke gunst en gemeenschap moeten uitzondigen. En wat nog erger is, dat men 't gemis van des Vaders gunst en gemeenschap zoo gewoon kan raken. Hierom zijn onze harten dan zoo dor en onvruchtbaar. O, dat 't derven van die Vaderlijke gunst en gemeenschap onze harten eens werd tot droefheid. 't Is toch zoo erg dat leven te moeten missen. Dan kunnen we ons nog wel op de been houden, door te vertellen hoe we kind geworden zijn, maar we kunnen niet spreken uit dat kinderlijke en praktikale leven; want we leven niet als kind.

Zeker heeft de Heere 't met Zichzelven wel gemaakt in Elisa's gemis en droefheid; want hij heeft moed en kracht ontvangen om te gaan arbeiden onder Israël. Wat een voorrecht, dat de Heere 't in alle wegen en omstandigheden met Zichzelven wel kan maken. Dit mist een onbekeerd mensch.

Toen Elia ten hemel voer, werd een held weggenomen uit de strijdende kerk. Daar dit getal in die dagen ook al bijzonder klein was, werd dit beweend. Deze droefheid is niet onnatuurlijk als de Heere een groote in Israël komt weg te nemen. 't Is goed elkander te waardeeren. Maar neemt de Heere een van Zijne kinderen en knechten weg, wiens hart vervuld was met heldenmoed, dan is dit tot vertroosting, dat de groote Held Jezus Christus blijft. In Hem zijn alle zuchters meer dan overwinnaars. Hij zal zorgen, dat de poorten der hel Zijne gemeente nooit zullen overweldigen.

Dit is tot vertroosting, wanneer wij met Elisa klagen: Mijn vader, mijn vader! wagen Israëls en zijne ruiteren!

AMEN.